

11 Ιουνίου Παρακλητικός Κανών Αγίου Λουκά του Ιατρού

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.(τετράκις μετα των στοίχων)

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ αἰγληφόρος, καὶ ἱατρός τῶν ἀσθενούντων
μερόπων καὶ πρεσβευτὴς Λουκά πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, τοὺς
ἐπιζητοῦντας σου τὴν θεοσδοτον χάριν, μὴ ἐλλείπεις ἅγιε ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ χαλεπῶν τοῦ βίου ἀναγκῶν διαφυλάττων ταῖς θείαις
πρεσβείαις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε...

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός...

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὁδᾶς τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λουκά ἀρχιθύτα τὸν Ἰησοῦν, πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ὑμῶν
λιταῖς, νόσων λυτρωθῆναι δυσιάτων, καὶ δυσπραγίας τοῦ βίου
πανόβλιε.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅρμᾱς τὰς ἄτακτους τῶν ἡδονῶν, Λουκά καὶ ἐννοίας, ψυχοφθόρους
τῶν γενητῶν, τῇ σὴ προστασία Ἱεράρχα, ἐκ τῆς ψυχῆς μου
ἀνασπασον προρριζον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑφέρπων δολίως ὁ πονηρός, προσβάλλει μέ ὄντως ἀρρωστήμασι
τοῖς δεινοῖς, ἄλλ ὥς θεοκίνητος ἀκέστωρ, τὴν ἰατρείαν Λουκά δός
μοί τάχιστα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καμάτου τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, τοὺς δούλους σου μήτε,
ἐλευθέρωσον σαῖς λιταῖς καὶ χάρισε πᾶσιν τὴν ἐλπίδα τοῦ
πλατυσμοῦ καὶ ἀνέσεως δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπορρήτως τὴν χάριν, τὰ σὰ ὅστᾱ δίδωσι, τοῖς προσερχομένοις ἐν
πίστει, ταῦτα ἀσπασασθαι ἐν Σάγματι τῇ μονῇ, καὶ ἐν τῇ χώρᾳ
Ρωσίας, ὡς πηγὴ ζωῆς, Λουκά ἀοίδιμε.

Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαθῆναι λιταῖς σου, παρακαλῶ ἅγιε, ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ νοός μου
καὶ τῆς δειλίας μου, σύ γάρ ὡς εὐτολμος ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς
ἐσχατοῖς, Χριστοῦ τὴν ἀλήθεια, Λουκά ἐκήρυξας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀρχιθύτης ὑπάρχων, ἐν οὐρανῷ ἐπαρον, τὰς σεπτᾶς σου χεῖρας
θεοφρον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπο, ἀπαλλαγῆναι μέ, ἀμπλακημάτων
παντοίων, ὡς ἂν τὴν σωτήριον, τρίβον πορεύσομαι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰς συμβάσεις τοῦ βίου καὶ δυσμενῆ σκάνδαλα, τὰς ἐπιφορὰς τοῦ
βελίαι καὶ μηχανήματα γήινων θέλγητρα καὶ τῶν ματαίων ὀρέξεις
ἅφ ἡμῶν ἀποστησον Παντοβασίλισσα.

Διασωσον ὦ Ἱεράρχα Λουκά τοὺς σέ ἀνυμνοῦντας ἐκ κινδύνων καὶ
πονηρῶν καταστάσεων καὶ ἐκ τῶν νόσων κάτ ἀμφω σημειοφόρε.

Ἐπιβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Πρεσβεία θερμή

Ἐν χρόνοις τοῖς νῦν, Λουκά Ἀρχιεπίσκοπε, ἐφάνης πιστοῖς παραμυθία ἄφατος διο μή παύσῃ ἅγιε συντηρῶν προμηθεΐα τῇ κρείττονι, ὡς παρρησίαν σχῶν ἐν οὐρανῷ, τοὺς πόθω φωνοῦντας τὸ σὸν ὄνομα.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρίζαν ἔκοψον Ἄγιέ της δαιμονικῆς σαφῶς ἀθεότητος καὶ Λουκά πρὸς ἀγαθότητα ἰθυνας ψυχᾶς τῶν ἀνυμνούντων σέ.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ σοῖ τὰς ἐλπίδας μου ἔχων Ἱεράρχα σεβασμιώτατε, νυσταγνόν τῆς ραθυμίας μου, στῆσαι ὁ φιλουλος ἐφίεμαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῷ φλογμῷ παραβάσεων καὶ ἀσεβημάτων Λουκά Ἐπίσκοπε ἐκτακειςαν τὴν καρδίαν μου δρόσισον ρανίσι τοῦ ἐλέους σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ὑπάρχων ἀχώρητος καὶ πληρῶν τὰ πάντα Θεὸς ἐχώρησεν ἐν τῇ μήτρα σου Πανάμωμε ὃν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Ὦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψωσον Λουκά πρὸς τὴν ἄνωθεν λαμπρότητα τὰ νοήματα ἡμῶν τῶν ἐμπαθῶν διαλύων ἀμαρτίας τὰ φαντάσματα.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόνον τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰ ἀλγηματα Ἱεράρχα ζωηφόροις σου λιταῖς μή ἐλλιπὲς ἰατρεῦσαι τῶν τιμῶντων σέ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νῦν ἐν Σαγματά τὰς μερίδας τῶν λειψάνων σου οἱ μονάζοντες κατέχοντας Λουκά τοῖς εὐχαῖς ἐκζητούσι τὴν εἰρήνευσιν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅν ὑπερφυῶς Θεοτόκε ἀπεκύησας δυσωπουσα μή ἐλλιπὲς ἐσαεὶ ἐκλυτρώσασθε ἡμᾶς ἐξ ἀπογνώσεως.

Ὡδή ς'. Τὴν δέησιν

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συστήματα πονηρῶν ἐκύκλωσαν τάς ψυχὰς ἡμῶν Λουκά Ἱεράρχα
καί σαρκικῶν τὰ ἀμέτρητα πάθη πρὸς ἀκρασίας τὸν λάκκον
καθελκουσι ἡμᾶς τοὺς κράζοντας πρὸς σέ ἐκ φθορᾶς τοὺς ἱκετάς
σοῦ λυτρωσον

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδήγησον πρὸς λιμένα εὐδίου Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ τοὺς πεσόντας
ἐν κλυδωνίῳ τῆς ζάλης τοῦ βίου καὶ ἐν ἀβύσσῳ παγίδων τοῦ ὄφεως
ὡς κεκτημένος πρὸς Θεόν τὴν καλὴν παρησίαν πανεύφημε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑπάρχων τῶν λογισμῶν ἀναπλεῶς Ἱεραρχα πολυφρόντιδος βίου καὶ
μερίμνων καθ' ἐκάστην ὃ τάλας ἐν ἡδοναῖς ψυχοφθόροις τοῦ
σώματος ἐκ βάθους αἴρω τὴν φωνὴν πρὸς τό θεῖον μέ φῶς
καθοδηγησον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νῦν βαρεὶ τῶν ἐμπαθῶν πταισμάτων μου καλυφθῆσα ἡ καρδιά μου
σθενεὶ, καὶ μὴ τολμῶν ἀτενίσαι πρὸς ὕψος τοῦ οὐρανοῦ Θεοτόκε ὃ
ἄσωτος αἰτοῦμαι ἄφεσιν κακῶν πανσενεὶ σοῦ πρεσβεία Θεοφυε.

Διασωσον ὦ Ἱεράρχα Λουκά τοὺς σέ ἀνυμνοῦντας ἐκ κινδύνων καὶ
πονηρῶν καταστάσεων καὶ ἐκ τῶν νόσων κάτ ἅμφω σηματοφόρε.

Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἔπ ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τό Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Ὡς Ἱεράρχης Λουκά ἀξιάγαστε Συμφερουπόλεως πάσης ὃ πρόεδρος
τοῖς προσιούσιν ἐν πίστει τῇ λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων ἀγίασον
χαριτι παρέχων κατ' ἅμφω τὴν ἴασιν.

Καὶ εὐθύς τό Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (στ'. 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθαν ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἀπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰάτο πάντας. (θ'. 1-2) Συγκαλεσάμενος δέ τούς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰάσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. (ι'. 16-21). Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Ὁ ἀκοῦν ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμέ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμέ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά μέ. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες. Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς. Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίνων, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήση. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλιάσατο τῷ Πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. Ἐξομολογοῦμαι σοί, Πάτερ, Κύριέ του οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις, ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ...

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἄγιε Ανάργυρε Ρωσίας πάσης τό κλέος τῆς Συμφερουπόλεως
ἐνδόξε διδάσκαλε καὶ Ἐπίσκοπε τὰς δεινὰς μάστιγας τῶν
ἀρρωστημάτων πυρετῶν τέ καὶ τὰ τραύματα τῶν προσιοντων σοί
ἴασαι Λουκά τῷ ἐλέει σου καὶ ταῖς ἱκετηρίαις πρὸς τὸν σὸν
Φιλάνθρωπον Κύριον. Παντιμε ἀκέστορ ἐλπίς κεκμηκότων ἀρραγῆς
μὴ ἐπιλάβη δωρήσασθε πάσι τὰ εὐφρόσυνα.

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τή σή σκέπη προστρέχω Ἱεράρχα αἰτούμενος τήν καρδίαν μου τήν γεμουσαν ἀκάνθας τῆς ὑπερηφανίας καί δαιμόνων θρασύτητος ἀποκαθάραι ταῖς σαῖς ἐντεύξεσι Λουκά μου.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγιώτατε Πάτερ νοητῶν Αἰθιόπων καί κακοτρόπων βροτῶν συμβάσως ἀλόγου καί τῆς κακοπραγίας ἀνωτέρους συντήρησον τοὺς ἐξαιτούντας Λουκά τήν σήν ἐπικουρίαν.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στηριγμόν ἐν τῇ θλίψει ἐν πελάγει τοῦ βίου τοῦ Σαγματά ἡ μονή τά λείψανά σου πάτερ κατέχουσα τό θαρσος κάθ ἐκάστην ἀρύεται. Ἵνα πρὸς πλάτος χαρᾶς τῆς ὄντως καταντήση.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰησοῦ τάς ἀγκάλας τῆς θερμῆς σου ἀγάπης καί θυμηδίας ὁμοῦ ὑπάνοιξον μοί Σῶτερ λιταῖς τῆς σῆς τεκούσης ἵνα ψάλλω γηθόμενος ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἰ.

Ὡδή η'. Τόν Βασιλέα

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀτρέμας Πάτερ πρό τῶν βημάτων ἀθέων ὁμολόγησας Χριστόν Ἑσταυρωμένον ὃν μή διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν λιτάζων.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μάκαρ τῆς θεικῆς ὧν δοχεῖον τόν θυμόν καί ταραχώδεις ἐννοήσεις θραῦσον τῆς ψυχῆς μου Λουκά σημειοφόρε.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιε λύσον τῆς ταλαιπώρου ψυχῆς μου καί τοῦ σώματος τοὺς πόνους καί ὀδύνας, σύ γάρ, Ἀρχιθύτης τυγχάνεις καί ἀκέστωρ.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰσχύς ἡ ὄντως καί ἡ ἐλπίς καί τό φάος ,ἡ παράκλησις καί ἱάμα κατ' ἄμφω Δέσποινα ὑπάρχεις ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ίάτρευσον τάς νόσους τῶν ψυχοπασχόντων καί ἀλγουμένων Λουκᾶ
ὑπέρ ἔννοιαν διευθετῶν τάς ἐννοίας αὐτῶν μακάριε.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὡς μέλισσα ἐτρύγεις τήν σοφίαν πάσσαν ἐπὶ τῆς γῆς Ἱεράρχα
ἀοίδιμε διο νοός μου ἀπέλασον τήν σκοτόμαιναν.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡδέως οἱ Πατέρες μάνδρας Σαγματίου τά σᾶ ὅστᾶ ὡς μαργάρους
κατέχοντες ἐπιζητούσιν θεοφρον τήν σὴν ἀντίληψιν.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λαόν τῶν ὀρθοδόξων φύλαττε ἐκ λύκων αἰρετικῶν Παναγία
Πανύμνητε ἀποκαλύπτουσα πάσαν αὐτῶν κακότητα.

**Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν
ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως
Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.**

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια (Παρακλητικός Κανὼν Ἀγίου Λουκά
του Ἱατροῦ)

Χαίροις ἐπισκόπων ὁ κοινωνός τῆς Ρωσίας πάσης ὁ θεοσοφός
ἱατρός χαίροις τῆς Κριμαίας ὁ θεῖος ποιμενάρχης Λουκᾶ τῶν
Ὀρθοδόξων ὁ νέος ἅγιος.

Ἐχων τήν σοφίαν παρά Θεοῦ τῶν νενοσηκότων ἐθεράπευες τά
δεινά καί τοὺς πεπτοκότας ἐν λάκκῳ τῶν ἀθέων τῇ σῇ δυνάμει
Πάτερ Λουκᾶ ἐξήρπασας.

Πάντα τά ὀνειδή διὰ Χριστόν, φύλακας διώξεις καί αἰκίας
σωματικᾶς σκύβαλα ἠγήσω καί ἔφερες γενναίως Λουκᾶ σημειοφόρε
καί ἀκατάβλητε.

Θαύματα τεράστια τῷ λαῷ ἡ σεπτὴ σωρρός σου ἐν Ρωσία ἐπιτέλει,
καί ἐν Σαγματίῳ, ἐκ ταύτης αἱ μερίδες ἐκβλύζουσιν ἰάσεις Λουκᾶ
τοῖς πάσχουσι.

Ἡὔγασας ὡς ἥλιος παμφαῆς ἐν Συμφερουπόλει τάς χορείας τῶν
εὐσεβῶν καί τῆς ἀθείας ἐμείωσας τό σκότος, ἐν χώρα τῆς Ρωσίας
Λουκᾶ ἀοίδιμε.

Μάνδρα τῶν θρεμμάτων τῶν λογικῶν ἐν τῷ Σαγματίῳ ταῖς
πρεσβείαις σου πρὸς Χριστὸν φύλαττε θεοφρων ἐκ πάσης
κακουργίας δαιμόνων τῶν ἐχθίστων Λουκᾶ πανάριστε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. Τοῦ ᾠ. Τόν συνάναρχον λόγον

Ίατρον καί ποιμένα, Λουκά τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποιμένης,
Ἀρχιερέα λαμπρόν, τόν βαστάσαντα Χριστοῦ τά θεία στίγματα, τὰς
ἐξορίας, τὰ δεινὰ, ἐγκλεισμούς ἐν φυλακαῖς, τὰς θλίψεις καί τὰ
ὄνειδη, τόν ἐπὶ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάτερ Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, ἔνδοξε Λουκά μή κατόκνει,
ἐπιστασίαις σου, ἐν ποικίλαις θλίψεσι καί περιστάσεσι, συντηρῶν
τόν φιλοχριστόν λαόν τοῦ Κυρίου, τόν ἐπικαλούμενον ἐν εὐλαβείᾳ
πολλή, ὄνομα τό σόν θεοφόρε, καί ὕμνολογοῦντα ἐνθέως, θαύματα
καί βίον σου τόν ἅγιον.

Δέσποινα προσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον
μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**